

Hola Espana aneb Po stopách A. Gaudího

Je nás deset. Osm studentů a studentek a dvě paní učitelky. Všichni jsme z jihlavského gymnázia. A i když je 13. 11. a mnohým při datu, které obsahuje tří-náctku, naskakuje husí kůže, nejsme pověrčiví a s radostným očekáváním se vydáváme realizovat náš projekt Erasmus+ do Španělska.

■ Kamila Havelková, Amelie Piáčková, Pavla Tůmová, Nicole Sárová

Kolumbus by záviděl

Zatím bohužel nedokážeme cestovat prostorem, proto se musíme vydat na zdánlivě dlouhou cestu do španělského Mataró, kde už nás jistě netrpělivě čekají naši katalánští přátelé.

Začínáme v Jihlavě, odkud se minibusem dostáváme na Letiště Václava Havla v Praze. Občerstvíme se a porozhlédneme se po zdejších obchodech. Když pak procházíme kontrolou, zjišťujeme, že si někteří z nás zapomněli vyndat píti z příručního zavazadla. To se ale rychle vyřeší a my už můžeme jen čekat, než budeme moci nastoupit do letadla a užít si víc jak dvouhodinový let.

Kdo dokáže koupit správnou jízdenku, je vítěz

Koupit tu správnou jízdenku na vlak a poté nastoupit do toho správného, bývá ve Španělsku oříšek. Ještě těžší to ale je, když vás všichni stojí jazyková bariéra.

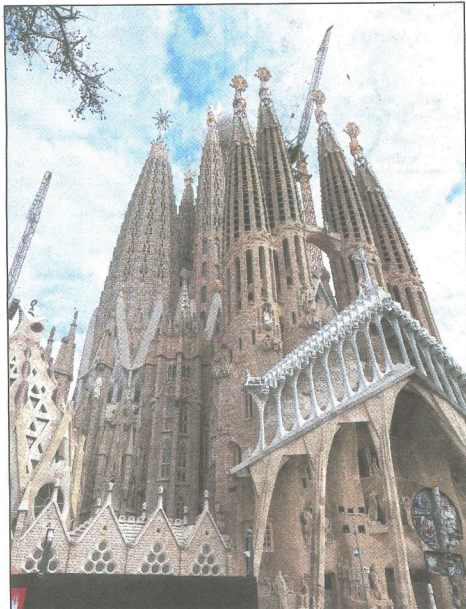
Přeslapujeme vedle turniketů a čekáme, až část naší skupiny zjistí, jak si máme tu malou papírovou kartičku koupit. Po neúspěšných pokusech získat nějaké informace se obracíme na pána v oranžové vestě. Ten ale neumí anglicky a naše španělština také není perfektní. Navíc potřebujeme dostat účtenku, abychom mohli jízdenku vložít do cestovních dokladů. Když dojdeme k nározu, že zůstaneme na vlakové stanici před Barcelonou snad navždy, zjev se paní - opět kupodivu v oranžové vestě - a celou situaci vyřeší.

Po hodinové cestě přijíždíme do Mataró, kde na nás čekají studenti spolu se svými rodiči a s plakátem: "Welcome to Mataró!"

Všichni jsme herci, i když ještě ne slavní

Příprava divadelního představení, které je jedním z centrálních úkolů projektu, začíná sepsáním scénáře. Ten už píšeme ve čtvrtek dopoledne, samozřejmě v angličtině, při naší druhé návštěvě školy v Mataró. Jsme rozděleni do čtyř skupin (vždy dva Češi a dva Španělé) a každá má ztvárnit jinou situaci ze života A. Gaudího či Barcelony. Přesto však všechny výstupy nakonec spojujeme dohromady.

Dodělávání scénářů a samotný nácvik nás čeká v sobotu dopoledne opět ve škole. Výsledek je takový, že skupina, ztvárňující demonstrace v Barceloně počátkem 20. století, propojuje obrazy ostatních skupin. Jedna představuje učenou disputaci v kavárně 4 Cats, další práci v femelné dílně a třetí sjednávání návrhu Parku Güell mezi panem Güellem, Gaudího mecenášem, a samotným Gaudím. Vše několikrát zkoušíme a výsledné představení natáč-

SAGRADA a tržnice v Barceloně.

Foto: Michaela Slancová

SNÍMEK u autobusu u Letiště Václava Havla těsně před odletem. Foto: Patrik Běhunek

PŘIVÍTÁNÍ v Mataró.

Foto: Nürta Rodríguez

me na kameru. Všechny naše divadelní výkony jsou doplněny vkusnými, i když občas vtipnými kostýmy, u jejichž výběrání zažijeme spoustu legrace. Všichni se snažíme o sto šest a myslím, že výsledek stojí za to.

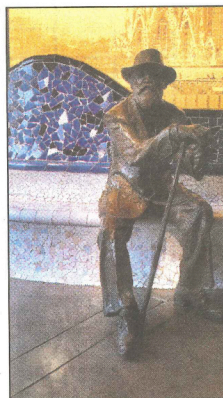
Jeden za všechny, všichni za jednoho

V našem projektu si všichni skvěle rozumíme. Španělští studenti jsou velmi milí. Chtějí nám ukázat co nejvíc ze své země, ježif objevování nás velmi baví. Teší nás, že většinu odpoledních aktivit podniká-

me společně. Chodíme na jejich oblíbená místa, na pláže, do kavárny a obchodů, objevujeme další krásné stavby.

Také rodiny nás přijímají doslova za své, a tak se nám daří nadmíru dobře. Máme skvělé ubytování a ochutnáváme různá španělská jídla. Neděle je dnem, kdy nás rodiče našich španělských kamarádů berou na výlet k moři. Téměř všichni směřujeme do rybářského městečka Tossa de Mar.

Ještě ale k sobotnímu večeru. To jsme svědky toho, jak se dokážou Španělé bavit. Historické centrum Mataró doslova praská ve švech. Ulicy zapl-

SOCHA Gaudího.

Foto: Iveta Nečadová

ňují vysočení lidé a psi - malí, velcí, hubení i tlustí, černí i světlí. Snad každá rodina tu má psa. A všichni účastníci těchto hromadných párty si prozpěvují spolu s kapelami, které hrají lidové melodie i známé hity, všichni jedí, pijí a smějí se obřím loutkám, které v průvodu procházejí městem. I tohle je ukázkou životního stylu Katalánců.

Řekni mi, co jíš, a já ti povím, kdo jsi

Jídlo je všude ve světě spojeno s kulturou té které země. Proto je samozřejmě stravování a cel-

kové stolování v Česku a Španělsku odlišné, i když snídaň se příliš neliší. Skládá se z pečiva, sušené i dušené šunky, sýra, pečených rajčat sypaných kořením, cereálií, mléka a sladkého pečiva. Vše doplňují krupavé bagety.

Na svačinu dostáváme španělský chleba, což je právě již zmíněná bageta, se sýrem a šunkou. Pečivo se nese másmem, ale potírá se olivovým olejem.

Na oběd si ale musíme počkat. Ten se totiž konzumuje až kolem třetí hodiny odpoledne a večere se podává až kolem deváté hodiny večer.

Mezi tradiční jídla patří paella, tapas, rajčata, bramborová omeleta, ryby, mořské plody, "sušenky" s různými sladkými a slanými pomazánkami, které jsou typické pro Mallorku, nebo nugát v mnoha variantách, což je oblíbená španělská cukrovinka.

Moře, moře, všude jenom moře

Jelikož nejrozsáhlejší vodní plochou v České republice je přehradu Lipno, na výlet na širé moře se všichni moc těšíme. Při nástupu na loď se skoro přetlačujeme, kdo nastoupí první a "uloupí" si pro sebe to nejlepší místo.

Plní očekávání vyrazíme z přístavu a naskytá se nám krásný pohled, který se ne každému Čechovi podaří zažít - moře, moře, všude jenom

moře. I když to vlastně není tak úplně pravda. Přeci jen pořádku vidíme pevninu, od které jsme odrazili. Ale to nám nikomu určitě nevádí.

Poté, co si vyfotíme moře ze všech stran, začne některým z nás docházet, že náš žaludek není tak úplně děláný na dlouhé projíždky na houpačkách se vinách. No, každopádně budu mluvit za většinu, když řeknu, že se nám ulevilo, když to pán u kormidla začal stáčet zpátky k přístavu.

I přes mírnou mořskou nemoc jsme ale všichni z výletu nadšení. Jen úplně hned nemáme chuť na oběd...

Tajemství Gaudího odhaleno

Naše odhalování tajemství Gaudího staveb, což je další cíl projektu, začíná v pátek ráno na vlakovém nádraží v Mataró, kde se nakonec s malým zpožděním všichni scházíme a odkud společně vyrážíme do Barcelony-centra, působitě slavného architekta. Nasbírat teoretické znalosti o Gaudího životě a díle byl úkol, který jsme už plnili doma. Takže uvidíme, jak nám naše znalosti pomohou.

Po příjezdu na Placa de Catalunya a chvilkovém zorientování v barcelonské autobusové dopravě se vydáváme ke slavnému Parku Güell. Nejdříve však s našimi průvodci zamíříme do 4D kina. Zde vidíme (a dokonce i cítíme) tři krátké filmy, kterými nás provází známá Gaudího jeřábka. Ze skvěle udělaného filmu je nám jasné, že největší inspirací umělcovy tvorby byla příroda.

Po tomto zážitku a krátkém rozhodnutí na kávu či koupí suvenýrů jsme již doopravdy připraveni vstoupit do parku. Je opravdu krásný! A ty výhledy! A neobvyklé stavby! Tady také dostáváme zadání našeho úkolu. Na každém zajímavém místě doplníme jeho jméno a zakreslíme je do mapy. Jeden z úkolů také propojuje období secese v Jihlavě a v Barceloně. Ladislavu Novotnému, který navrhl slavnou jihlavskou vilu pro Marii Karas, máme jako jeho fiktivní asistenti dovézt co nejvíce nápadů inspirovaných Gaudího tvorbou.

Po vyfocení staveb v celé jejich kráse se vydáváme k jednomu z nejslavnějších míst světa - Sagradě Famílii. Tato stavba (přestože nedokončená) nás naprosto nadchne a zcela zaplní naši galerii fotek. Když se dostatečně pokocháme, přesouváme se na hlavní třídu, kde přichází naše nejoblíbenější část dne - oběd.

Po polední pauze znovu doplňujeme další bílá místa na mapě v pracovních listech - slavné vily Casu Batllo a Casu Milá. Na závěr procházíme nádherné historické centrum s kostelem sv. Eulálie, stavujeme se na velké místní tržnici a plníme žaludky různými dobrotami.

A tím naše pátrací výprava zdánlivě končí, protože cestou ještě zpracováváme, co všechno jsme viděli, a všem nám dochází, že jsme nejspíš prožili den v jednom z nejhezčích měst vůbec.

Adios, Espana!

Divadlo je dohráno, stavby Gaudího odhaleny. V Mataró necháváme doslova kousek svého srdce. Je čas na loučení. Tak žádné slzy! Vždyt přístří rok v březnu se můžeme těšit, že naši kamarádi ze Španělska přijedou k nám do Jihlavy.